

JAKOV KOPILOVIĆ

U DOLU JABLAN

PJESME

zkrvh.org.rs

BIBLIOTEKA
OSVIT

16.

Uređuje:
REDAKCIJSKI KOLEGIJUM

Naslovna strana:
TOROK ŠANDOR

OSVIT
IZDAVAČKO ODELJENJE ČASOPISA RUKOVET

JAKOV KOPILOVIĆ

U DOLU JABLAN

PJESME

OSVIT, SUBOTICA / 1964.

zkhv.org.rs

U DOLU JABLANI

U DOLU JABLANI

U DOLU JABLANI

ŽIVOT U MOM SOKAKU

TUGA SOKAKA

Za nečijom pjesmom tuguju sokaci,
za nečijom pjesmom ...

A za mojom tugom nestaju sokaci,
nestaju u tuzi ...

Nekada su tako znali moju mladost
po stopama samo.

Izlizani pločnik mrtav je ko radost
razbijene vaze.

Za nečijom pjesmom tuguju sokaci ...

STAROST STABLA

O ti slabo stablo
poleglo po travi,
iza tuče dana,
starost slutiš svoju
bez zelenih grana
u stravi
u travi.

Zelenu si svoju izgubilo boju.
Sve je oko tebe još veselo, živo.
Sve je oko tebe u perivoju.
A ti:
sasvim sivo,
nisi živo.

NE PJEVAM

*Ja ne pjevam više,
već plačem;
sokacima riječi teku kao rijeke.*

*Proljeće je mlado svanulo na grani,
i plamene oči ljubičica zovu.
slijep sam za sreću i lista i cvijeta.
I nijem u bolu.
Ne molim više ni boga ni ljude,
već gorko kunem
u sebi
kamen.*

OPROŠTAJ

Ne ćemo se sresti više
na cesti, proljetne kiše.

Nestajemo pod suncem, sve tiše.
I ne kajemo se više.

P U T

Rastoćio put se u srebrenju živom
pod čipkastom haljom jablanovih grana.
Kao lađa plovi nada svojim tkivom
u daleku sreću naših novih dana.

SRCE LETAČA U SVEMIR

*Narasti ranjeno srce
u bol nijemu, golemu,
i grob svoj da imam
samotan, iskopan u njemu.*

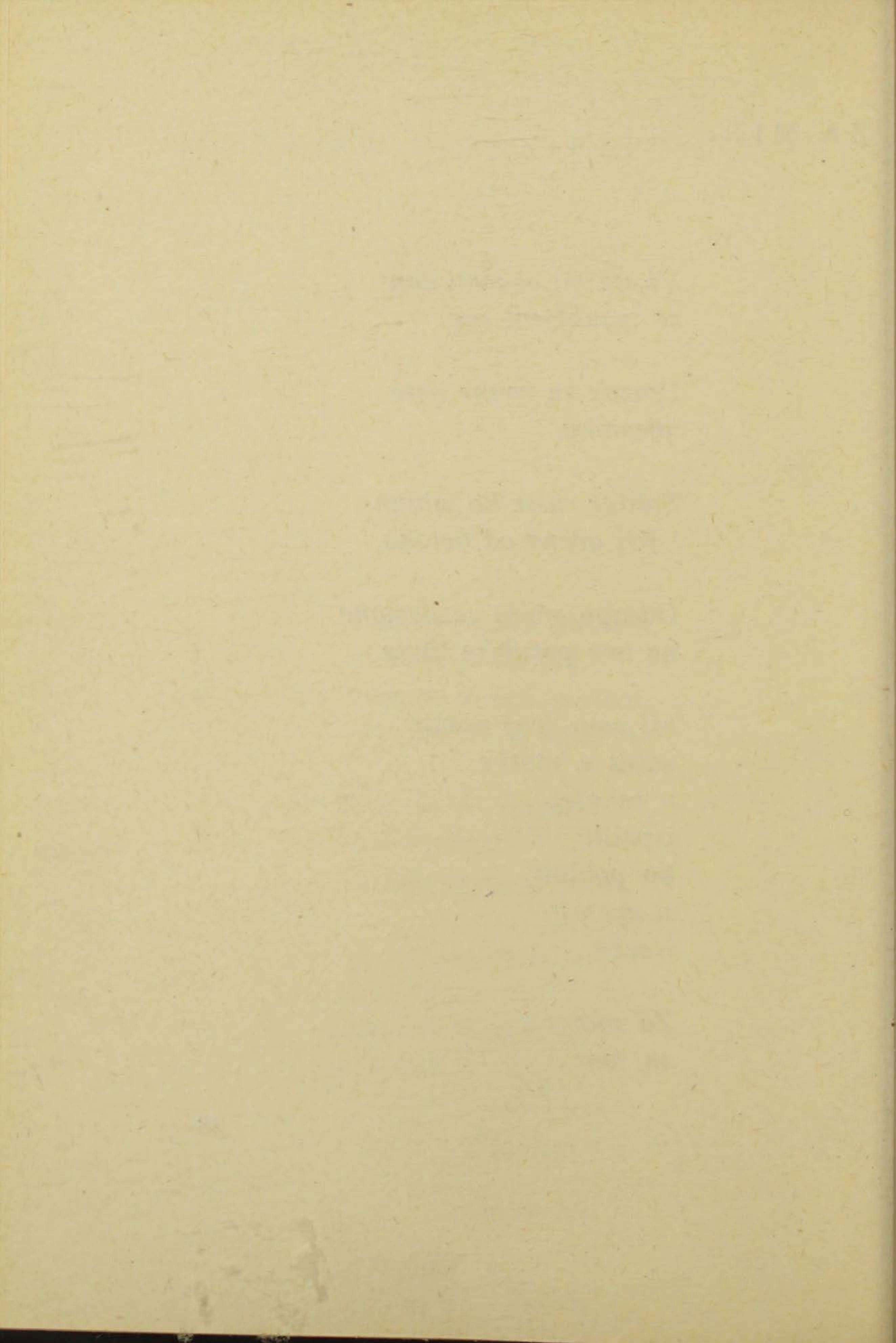
*I ovi umorni sati,
što se roje, i stoje
na pragu vječite Patnje
svijetova, i ove moje.*

POSTAJEM PJESNIK...

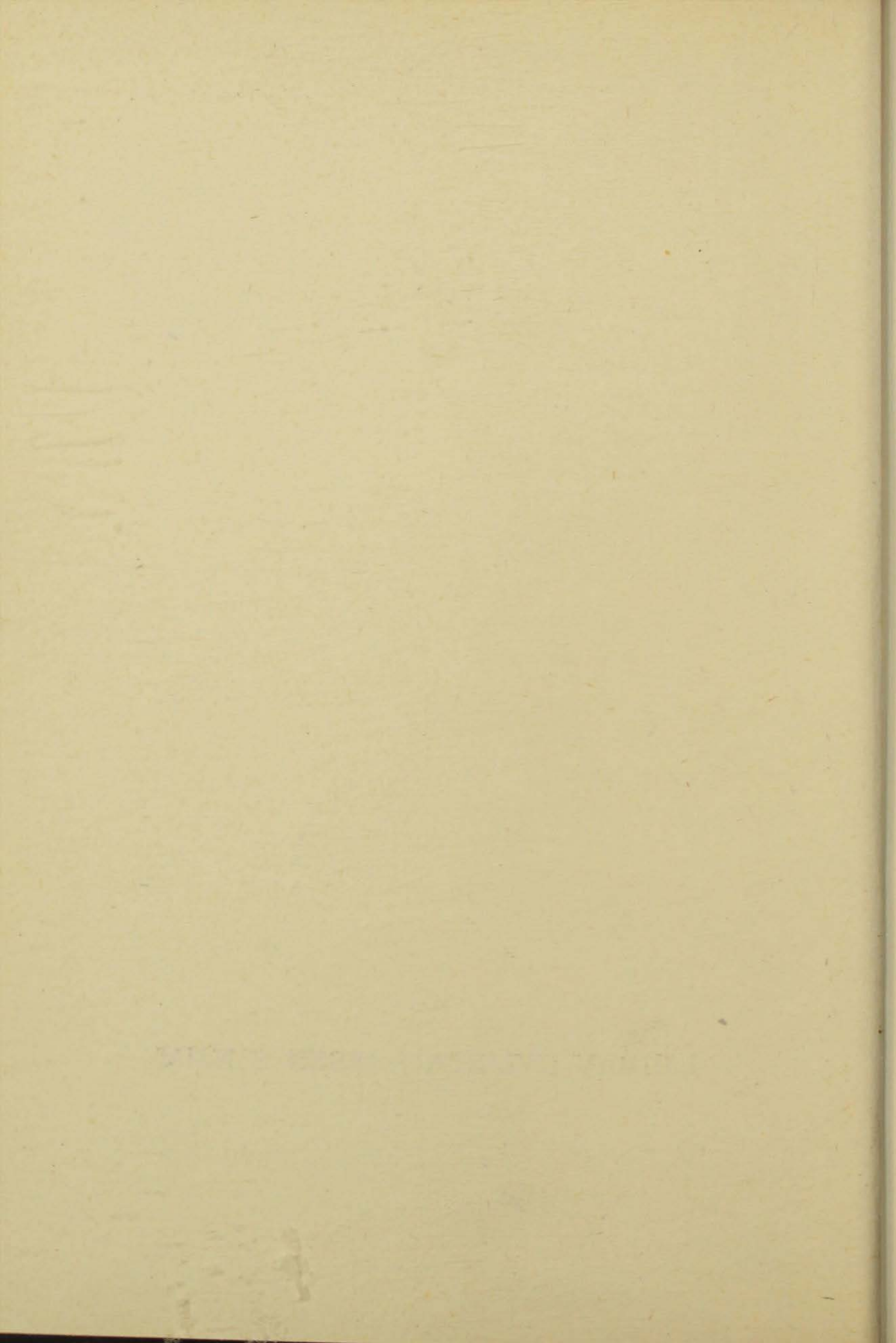
*Kad knjigu ti uzmem,
pjesnik postajem,
utonem u san, usnem,
kad knjigu ti uzmem.*

*I samo se pitam,
dok čitam,
odakle tajna u stihu.*

*A tad ponesen,
i sitan
utonem u san —
i ritam.*

LJUBAV CVIJETA I JESEN S NJIM

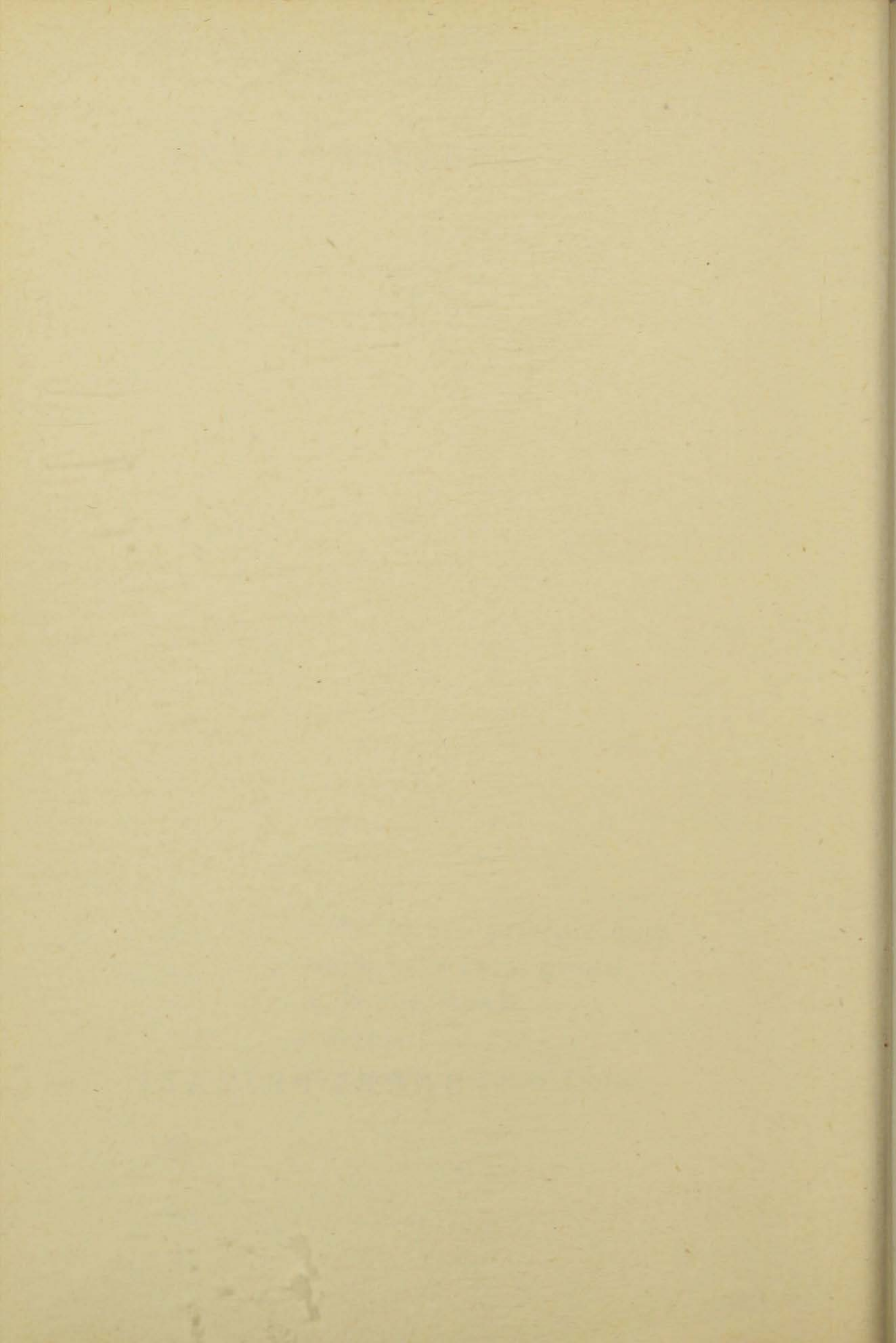

PROLJEĆE

Proljeće je u tebi,
u meni,
u svima.
Proljeće je u stvarima.

Proljeće svoje snove ima
i svoju ljubav
u cvijeću.

Proljeće ima svoju sreću.
Proljeće je u svima,
u tebi,
u svima.

NIZINE

O što nisam jablan
što za suncem žudeć
raste u visine?!

Ja sam kao zaklan
jaganjac, bez glasa,
ne čekajuć spasa,
zagrlio nizine.

